

ΕΤΟΣ 56ον

27 Ἀπριλίου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 17 (2865)

«ΚΑΙ ΕΘΕΑΣΑΜΕΘΑ ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ ΑΥΤΟΥ...»

Αυτό είναι τό Πάσχα ἡ μᾶλλον αὐτὴ εἶναι ἡ ἐμπειρία τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴ Λαμπροφόρο Ἀνάσταση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πού τὴ γιορτάζει μὲ ὑπερβάλλουσα χαρὰ καὶ πνευματικὴ εὐφροσύνη! Ἡ Ἀνάσταση ἀποτελεῖ τὸν πυρήνα, τὴν ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος τῆς πίστεως μας, καθότι «ἂν ὁ Χριστὸς δὲν ἀναστήθηκε, τότε τὸ κήρυγμά μας εἶναι χωρὶς νόημα, τὸ ἴδιο καὶ ἡ πίστη σας» (Α΄ Κορ. 15,14). Καὶ ξεσπάει θριαμβευτικὰ συνεχίζοντας ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Ἡ ἀλήθεια ὁμοῦς εἶναι πὼς ὁ Χριστὸς πραγματικὰ ἀναστήθηκε ἐκ νεκρῶν» (Α΄ Κορ. 15,20).

Ἀλήθεια καὶ ἀποκάλυψη

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ἀποκάλυψη ὄλων τῶν σωτηριωδῶν γεγονότων τῆς θείας Οἰκονομίας στὴν πληρότητά τους! Αὐτὴ εἶναι ὁ θεμέλιος λίθος τῆς Ἐκκλησίας! Αὐτὴ εἶναι τὸ οὐσιαστικὸ περιεχόμενο τῆς πίστεως καὶ τοῦ κηρύγματος τῶν Ἀποστόλων, ὅτι δηλαδὴ «πραγματικὰ ἀναστήθηκε ὁ Κύριος» (Λουκ. 24,34). Ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡ Ἀνάστασή Του εἶναι τὸ Εὐαγγέλιο τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ἀλήθεια καὶ τὸ βίωμά της, ἡ πείρα της ἐδῶ καὶ αἰῶνες. Αὐτὸ ἦταν καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ ἀποστόλου Παύλου στὴν Ἀθήνα (Πράξ. 17,18)· πίστη στὸν Ἀναστημένο Χριστὸ καὶ στὴν Ἐκκλησία Του εἶναι Ἀνάσταση, δηλαδὴ Ἀλήθεια καὶ Ἀποκάλυψη τῆς θεανδρικής Του ὑπόστασης.

Σήμερα ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι ἔγιναν ἓνα! Σήμερα «ὁ ἰσὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἅγιος», ὁ καλεσμένος νὰ ζεῖ τὴν Ἀνάσταση, βιώνει στὸ Πρόσωπο τοῦ Ἀναστημένου Λυτρωτῆ του καὶ τὴν προσωπικὴ του ἀνάσταση. Σήμερα «νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος», διακηρύττει ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, γιατί «ἀνέστη Χριστὸς καὶ ζωὴ πολιτεύεται». Καὶ ὁ Χριστὸς «ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο» (Α΄ Κορ. 15,20).

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. α' 1-17)

Ὁ Χριστός, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός· πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε λέγων· Οὗτος ἦν ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου γέγονεν· ὅτι πρῶτός μου ἦν. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος. Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

Βίωμα καὶ ἐμπειρία

Ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τῆ δουλεία τῆς ἁμαρτίας, τὸ λάθος δηλαδή τοῦ παρελθόντος, τῆ μόνιμη θλίψη τοῦ παρόντος καὶ τὴν ἀβεβαιότητα τοῦ μέλλοντος, μέ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου βγαίνει ἀπὸ ὅλες αὐτές τίς καταστάσεις καὶ γράφεται στὰ βιβλία τοῦ οὐρανοῦ ὡς γνήσιος πολίτης του. Νά καθαρίσουμε, λοιπόν, τίς αἰσθήσεις μας ἀπὸ κάθε γήινη ἀντίληψη καὶ λογικὴ ἐρμηνεία τοῦ θείου γεγονότος προτρέπει ὁ ἱερός ὑμνωδός.

Ἄς ἀποκτήσουμε «χριστοαισθήσεις»· ἄς βιώσουμε τὸ γεγονός «τῆς μιᾶς τῶν σαββάτων» ὄχι στὰ μέτρα τῆς διαλεκτικῆς κατοχύρωσης, ἀλλὰ μετέχοντας συνειδητὰ στό Πασχάλιο Δεῖπνο τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ μέ τὸ νά γίνουμε ἔτσι καὶ ἐσαεὶ νά παραμένουμε «τῆς Ἀναστάσεως υἱοί» (Λουκ. 21,36). «Νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες εὐφράνθητε σήμερον», διαλαλεῖ ὁ χρυσορρήμων Ἰωάννης! Καὶ στοὺς «μὴ νηστεύσαντες» πρέπει νά συμπεριλάβουμε ἐκείνους πού, ἔστω τὴν τελευταία στιγμή, βλέποντας τίς πνευματικὲς ἐμπειρίες τῶν πιστῶν μπρὸς στό Ποτήριο τῆς Ζωῆς, μετενόησαν, πόνεσαν γιατί καὶ οἱ ἴδιοι δὲν μποροῦν νά μετάσχουν ὅπως πρέπει καὶ σπεύδουν πρὸς τὸν πνευματικὸ ἱερέα γιὰ ἐξομολόγηση. Αὐτοὶ εἶναι «οἱ μὴ νηστεύσαντες», ὄχι ἀπλᾶ ὁ κάθε σχεδὸν ἀδιάφορος στὰ θέματα τῆς πίστες.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐν ἀρχῇ ὑπῆρχεν ὁ Λόγος καί ὁ Λόγος ἦτο πρὸς τὸν Θεόν καὶ Θεὸς ἦτο ὁ Λόγος. Αὐτὸς ὑπῆρχε ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Ὅλα ἔγιναν δι' αὐτοῦ καὶ χωρὶς αὐτὸν τίποτε δὲν ἔγινε ἀπὸ ὅσα ἔχουν γίνεαι. Μέσα εἰς αὐτὸν ὑπῆρχε ζωὴ καὶ ἡ ζωὴ ἦτο τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς φωτίζει εἰς τὸ σκοτάδι ἀλλὰ τὸ σκοτάδι δὲν τὸ κατενίκησε. Παρουσιάσθηκε κάποιος ἄνθρωπος, ἀπεσταλμένος ἀπὸ τὸν Θεόν, τοῦ ὁποῦ τοῦ ὄνομα ἦτο Ἰωάννης. Αὐτὸς ἦλθε χάριν μαρτυρίας, νὰ μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς, διὰ νὰ πιστέψουν ὅλοι δι' αὐτοῦ. Δὲν ἦτο ἐκεῖνος τὸ φῶς ἀλλὰ ἦλθε νὰ μαρτυρήσῃ διὰ τὸ φῶς. Τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ ὁποῖον φωτίζει κάθε ἄνθρωπον, ἦρχετο εἰς τὸν κόσμον. Εἰς τὸν κόσμον ἦτο καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἔγινε ἀλλ' ὁ κόσμος δὲν τὸν ἀνεγνώρισε. Εἰς τοὺς δικούς του ἦλθε ἀλλ' οἱ δικοὶ του δὲν τὸν ἐδέχθησαν. Εἰς ὅσους ὁμως τὸν ἐδέχθησαν, ἔδωκε ἐξουσίαν νὰ γίνωνται παιδιά τοῦ Θεοῦ, εἰς ἐκείνους δηλαδή πού πιστεύουν εἰς τὸ ὄνομά του, οἱ ὅποιοι οὔτε ἀπὸ αἵματα οὔτε ἀπὸ τὸ θέλημα σαρκὸς οὔτε ἀπὸ τὸ θέλημα ἀνδρὸς ἀλλ' ἀπὸ τὸν Θεόν ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος ἐσαρκώθηκε καὶ ἔμεινε μεταξύ μας καὶ εἶδαμε τὴν δόξαν του, μίαν δόξαν πού ἔχει ἓνας μονογενὴς Υἱὸς ἀπὸ τὸν Πατέρα, γεμάτος χάριν καὶ ἀλήθειαν. Ὁ Ἰωάννης μαρτυρεῖ δι' αὐτὸν καὶ ἐφώνησε, «Αὐτὸς εἶναι διὰ τὸν ὁποῖον εἶπα, Ἐκεῖνος, πού ἔρχεται ὕστερα ἀπὸ ἐμέ, εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ ἐμέ, διότι ὑπῆρχε πρὶν ἀπὸ ἐμέ». Καὶ ἀπὸ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ ἐπήραμε ὅλοι ἐμεῖς καὶ τὴν μίαν χάριν κατόπιν τῆς ἄλλης· διότι ὁ νόμος ἐδόθηκε διὰ τοῦ Μωϋσέως· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια ἦλθαν διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

«Εὐφροσύνη αἰώνιος»

Εἶναι τὸ ἅγιο Πάσχα καὶ οἱ πιστοὶ πού μυσταγωγικὰ τὸ γιορτάζουν· εἶναι «οἱ πάσχα κροτοῦντες αἰώνιον»! Γι' αὐτὸ καὶ ὁ ἱερός ὕμνωδός μέσα στὴν ἀνείπωτη χαρὰ του γιὰ τὴν Ἀνάσταση διατυπώνει καὶ τὴν παράκληση, τὴν ἰκεσία· «δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, Σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας Σου». Αὐτὸ θὰ πεῖ Πάσχα, αὐτὸ θὰ πεῖ Ἀνάσταση, νὰ μπορεῖ δηλαδή ὁ ἄνθρωπος νὰ κοινωνεῖ τῆς θεοζωῆς πού τοῦ προσφέρει ὁ Ἀναστημένος Κύριος μέσα στὴν Ἐκκλησία. Ἐξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία δὲν ὑπάρχει Χριστός, ἄρα δὲν ὑπάρχει καὶ Ἀνάσταση!

Εὐφροσύνη αἰώνια εἶναι τὸ μυστήριον τῆς Ἀνάστασης τοῦ Χριστοῦ, πέρα ἀπὸ τὸ ὅτι εἶναι καὶ ἱστορικό γεγονός· ἔγινε κάποτε σὲ συγκεκριμένο τόπο καὶ βεβαιώθηκε ἀπὸ πολλοὺς μάρτυρες (Α΄ Κορ. 15,5-9). Καὶ ὡς μυστήριον δὲν ἐρευνᾶται, ἀλλὰ βιώνεται στὶς καρδιές μας· εἶναι αἶσθημα πνευματικῆς γεύσης καὶ ὄχι ζήτημα λογικῆς ἐρευνας. «Ἐρχου καὶ ἴδε» (Ἰωάν. 1,47), ἔλα νὰ δεῖς μόνος σου χωρὶς προκαταλήψεις, ἀναφέρει τὸ Εὐαγγέλιον. ➡

27 Ἀπριλίου 2008: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ
Η ΖΩΗΦΟΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ
ΧΡΙΣΤΟΥ, Συμεών ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου, ἱερομάρτυρος († 107).
Ἦχος: — — Ἐωθινόν: — — Ἀπόστολος: Πράξ. α΄ 1-9 — Εὐαγγέλιον: Ἰω. α΄ 1-17.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 4 Μαΐου, Τοῦ Θωμᾶ (Τοῦ Ἀντίπασχα).
Ἀπόστολος: Πράξ. ε΄ 12-20 — Εὐαγγέλιον: Ἰω. κ΄ 19-31.

➡ ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ, ἀδελφοί μου! Αὐτός εἶναι ὁ θρίαμβος καί ὁ παιάνας τῆς Ἀνάστασης. Μ' αὐτόν τόν ὕμνο διακηρύττουμε ὅλη τήν Ἀποκάλυψη! Αὐτός ὁ ὕμνος εἶναι τό βίωμα καί ἡ ἐμπειρία μας γιά τήν Ἀνάσταση! Αὐτός ὁ ὕμνος εἶναι ἡ αἰώνια εὐφροσύνη τῆς Ἐκκλησίας μας!

ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ Ο ΚΥΡΙΟΣ, ἀδελφοί μου. Ἀμήν!

† Α. Χ.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝΟΥ, Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου

ΘΕΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Θέματα βιβλικῆς θεολογίας καί ποιμαντικῆς διακονίας

Ἐκδόθηκε καί κυκλοφορεῖ ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἡ μελέτη τοῦ γνωστοῦ καθηγ. Γ. Πατρῶνου, ὁ ὁποῖος προβαίνει μέ ἐπιτυχή τρόπο στή σύνθεση τῶν δύο αὐτῶν μεγεθῶν, τῆς θεολογίας μέ τήν κοινωνία. Πρόκειται γιά δώδεκα γραπτές διαλέξεις καί ὀμιλίες πού διαφωτίζουν καί ἀναδεικνύουν τίς ἱστορικές καί κοινωνικές προοπτικές τῆς θεολογίας. Σταθερό κέντρο καί ἄξονας αὐτῆς τῆς σύνθεσης εἶναι τό πρόσωπο καί τό ἔργο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Παρακολουθήστε στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν ἐκπομπή «Προσεγγίσεις στό Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς», Σχόλιο στήν Εὐαγγελική περικοπή τῆς Κυριακῆς, μέ τόν καθηγητή τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν Κων/νο Γρηγοριάδη. Κάθε Σάββατο στίς 22:30.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, σὺν ὁποῖα περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὀμιλεῖ ἕνας ἀπό τοῦς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr